

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/16/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119012719
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2119012719.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovej a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci obžalovaného K. P., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 11.2.2020, sp. zn. 15T/19/2019, na verejnom zasadnutí konanom dňa 11.6.2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného K. P., nar. XX.X.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 11. 2. 2020, číslo konania 15T/19/2019 - 256, bol obžalovaný K. P. uznaný za vinného, že v období od mesiaca november 2017 vrátane až doposiaľ v K. B. a ani na iných miestach na území Slovenskej republiky riadne neplní vyživovaciu povinnosť na svoju dcéru E. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom u matky v K. B., D. č. XX, ktorá mu vyplýva zo zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a rozsah ktorej mu bol určený rozsudkom Okresného súdu v Trnave č.k. 40P/6/2017-45 zo dňa 22.09.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 11.10.2017 a na základe ktorého je povinný prispievať na výživu dcéry E. sumou 100,- Eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky D. E., obvinený hoci vie o existencii svojej vyživovacej povinnosti, túto si pravidelne a v plnej výške neplní, obvinený pritom nevyužil všetky svoje možnosti a schopnosti k nájdeniu si pracovného miesta so stálym príjmom, do evidencie uchádzačov o zamestnanie sa nezaevidoval a napriek tomu, že mal aktívnu živnosť, túto nevykonával, od mesiaca november 2017 na výživné uhradil len čiastku 90,- Eur, a to sumu 50,- Eur, ktorá sa mu započítala z úhrady v mesiaci október 2017, kedy na výživné uhradil sumu 150,- Eur, teda o 50,- Eur viac, ako je určené uvedeným rozsudkom a sumu 40,- Eur, ktorú uhradil v mesiaci marec 2018, čím mu vznikol dlh na výživnom za obdobie od mesiaca november 2017 až do 08.12.2019 vo výške 2.421,23,- Eur, teda najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si úmyselne neplní zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas, čím spáchal prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona.

Za to bol odsúdený podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

2. Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení odvolanie obžalovaný a to proti výroku o treste. Prokurátor sa vzdal práva podať odvolanie. Podané odvolanie obžalovaný písomne odôvodnil vlastným podaním zo dňa 25. 2. 2020, ako aj podaním jeho obhajcu zo dňa 6. 3. 2020.

3. Obžalovaný v odôvodnení svojho odvolania uvádza, že sa nestotožňuje s výškou trestu, ktorý mu súd uložil. Má za to, že pri prečine neplnenia si vyživovacej povinnosti mu mohol súd uložiť podmienkový trest. Obhajca obžalovaného v odôvodnení podaného odvolania uviedol, že obžalovaný v rámci svojej obhajoby tvrdil, že má snahu o splnenie si vyživovacej povinnosti, pričom finančné

prostriedky, ktorými disponoval pred nástupom výkonu trestu odňatia slobody a ktoré boli vo väčšej výške ako je zameškané výživné, zveril pred nástupom výkonu trestu svojej matke, ako aj svojmu bratovi. Následne počas výkonu trestu odňatia slobody udelil svojej matke pokyn na použitie finančných prostriedkov na uhradenie zameškaného výživného, k čomu však z jemu neznámych dôvodov nedošlo. Za účelom potvrdenia obhajobných tvrdení ako aj zistenia prečo nedošlo zo strany matky obžalovaného k uhradeniu zameškaného výživného, navrhla obhajoba ich výsluch. V danej súvislosti je obhajoba toho názoru, že vykonanie predmetného návrhu na dokazovanie, je nevyhnutné pre správne rozhodnutie o výške trestu. S poukazom na uvedené navrhol zrušiť rozhodnutie súdu prvého stupňa a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

4. Na rozhodnutie o odvolaní obžalovaného nariadil tunajší súd verejné zasadnutie, ktoré vykonal v jeho neprítomnosti. Obžalovaný bol o termíne verejného zasadnutia odvolacieho súdu riadne a včas upovedomený, na verejné zasadnutie sa nedostavil a svoju neúčast' vopred neospravedlnil. V deň konania verejného zasadnutia odvolacieho súdu osoba, ktorá sa predstavila ako sestra obžalovaného, telefonicky oznámila, že obžalovaný na zvýšenú teplotu a je malátny. Uviedla, že žiada o odročenie verejného zasadnutia bez rozhodnutia. Odvolací súd takéto ospravedlnenie obžalovaného neakceptoval a verejné zasadnutie vykonal v jeho neprítomnosti. Následne bola odvolaciemu súdu dňa 12. 6. 2020 doručená písomnosť - potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti, ktorá bola vystavená dňa 11. 6. 2020 na osobu obžalovaného. Uvedené potvrdenie neobsahuje vyjadrenie ošetrojúceho lekára o tom, že zdravotný stav obžalovaného mu neumožňuje účasť na úkone, na ktorý bol predvolaný, bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu alebo z dôvodu nebezpečenstva rozšírenia nebezpečnej nakažlivej ľudskej choroby (§ 120 ods. 2 Trestného poriadku).

5. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

6. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výrokom o treste, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Po preskúmaní napadnutého výroku a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

7. Napadnutý výrok o treste pre obžalovaného odôvodnil prvostupňový súd vo svojom rozsudku tak, že obžalovaný spáchal prečin zanedbania povinnej výživy aj v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia v inej trestnej veci a preto mu prvostupňový súd uložil trest odňatia slobody ako nepodmienečný a na jeho výkon ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by mu bol uložený za úmyselný trestný čin. Pri ukladaní trestu súd obžalovanému zohľadnil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, teda, že obžalovaný sa priznal ku spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval a zároveň zohľadnil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, teda to, že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený. Pri ukladaní trestu vychádzal prvostupňový súd z trestnej sadzby vo výmere 1 až 5 rokov.

8. Z dokazovania, ktoré sa vykonalo na rozhodnutie o treste obžalovaného v prvostupňovom konaní vyplynulo, že obžalovaný bol do posiaľ 6 krát súdne trestaný, pričom prejednávaný skutok, za ktorého

spáchanie bol uznaný vinným, páchal aj v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 4. 3. 2019, spisová značka 6T/10/2019, ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, s podmiennečným odkladom jeho výkonu a určením skúšobnej doby 3 roky. Aktuálne súdený skutok spáchal aj v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia, ktoré bolo vykonané rozsudkom Okresného súdu Brezno zo dňa 20. 6. 2019, spisová značka 3T/51/2019, ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 6 mesiacov, s podmiennečným odkladom jeho výkonu a určením skúšobnej doby 4 roky, za súčasného zrušenia výroku o treste uvedeného v trestnom rozkaze Okresného súdu Trnava zo dňa 4. 3. 2019, spisová značka 6T/10/2019.

9. Obžalovaný bol navyše celkovo 15 krát priestupkovou postihnutý, z toho v štrnástich prípadoch za priestupky na úseku cestnej premávky a jeden krát za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, ktorý spáchal v auguste 2017.

10. Z dokazovania, ktoré vykonal prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu, dospel tento súd k správne záveru, že na dosiahnutie účelu trestu, ktorý v prípade obžalovaného splní individuálnu ako aj generálnu prevenciu, je potrebné obžalovanému uložiť trest odňatia slobody, bez podmiennečného odkladu jeho výkonu. Skutočnosť, že v prípade osoby obžalovaného ide o páchatel'a trestnej činnosti, ktorý už bol v minulosti opakovane odsúdený za spáchanie úmyselnej trestnej činnosti, ako aj to, že spáchania aktuálnej stíhanej trestnej činnosti sa dopustil aj počas plynutia skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia v inej trestnej veci, v plnej miere odôvodňujú rozhodnutie o tom, že obžalovanému bol uložený trest odňatia slobody, ktorého výkon mu nebol podmiennečne odložený. V zmysle ustanovenia § 49 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona je možné výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho 2 roky podmiennečne odložiť v prípadoch, kedy to (skrátene) odôvodňuje osoba páchatel'a alebo prijatie záruky za nápravu páchatel'a. Žiadna z uvedených zákonných podmienok nebola v tomto prípade splnená. V osobe obžalovaného sa jedná o recidivujúceho páchatel'a úmyselnej trestnej činnosti, na ktorého predchádzajúce tresty nemali ten výchovný účinok, aby ho odradili od ďalšieho pláchania trestnej činnosti. Preto nemožno uznať odvolaciu námietku obžalovaného, že v prípade takéhoto trestného činu bolo možné uložiť mu podmiennečný trest odňatia slobody.

11. Rovnako nemožno uznať ani odvolaciu námietku, uvedenú v odôvodnení odvolania podaného prostredníctvom obhajcu obžalovaného, že obžalovaný pred nástupom do výkonu trestu odňatia slobody, zveril svojim rodinným príslušníkom peňažnú sumu, z ktorej malo byť zaplatené dlžné výživné. Je výlučne povinnosťou obžalovaného plniť si jeho vyživovaciu povinnosť. Pokiaľ obžalovaný chcel využiť dobrodenie ustanovenia § 86 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, v zmysle ktorého by mohlo dôjsť k zániku trestnosti prečinu zanedbania povinnej výživy v prípade, že by obžalovaný svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odoberie na záverečnú poradu, mohol tak obžalovaný urobiť. Nie je povinnosťou súdu skúmať, prečo k dodatočnému splneniu vyživovacej povinnosti nedošlo. Iba v prípade, že by k dodatočnému splneniu vyživovacej povinnosti došlo, je túto skutočnosť povinný súd zvážiť v intenciách citovaného zákonného ustanovenia (či trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky) a posúdiť, či došlo k zániku trestnosti tohto trestného činu.

12. Pokiaľ ide o výšku trestu, túto považuje prvostupňový súd za primeranú, nakoľko trest je uložený pri spodnej hranici trestnej sadzby, čo v prípade opakovane trestaného páchatel'a úmyselnej trestnej činnosti v žiadnom prípade nemožno považovať za neprimerané. Rovnako aj rozhodnutie bolo z pôsobenia výkonu trestu odňatia slobody vychádza zo správne zistených skutočností, na ktoré bolo správne aplikované ustanovenie § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona.

13. S poukazom na zistenia a závery uvedené v odsekoch 10 až 12 odôvodnenia tohto uznesenia, dospel odvolací súd k záveru, že napadnutý výrok o treste obžalovaného je v celom rozsahu správny a jeho odvolacie námietky sú nedôvodné. Preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.